

NAŠ GLAS

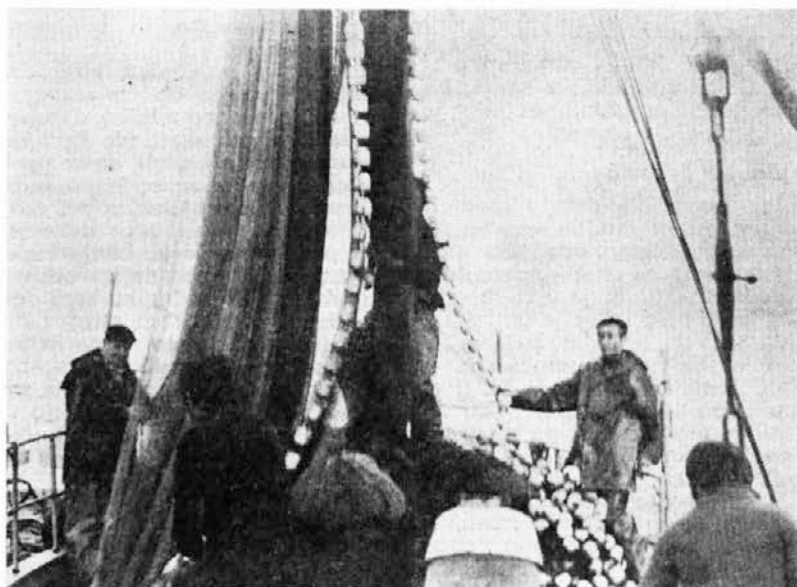
DELAMARIS IZOLA

INTERNA IZDAJA

LETO XV.

IZOLA, SEPTEMBER 1973

ŠT. 3

Ribiči pri delu

**15.
in
16.
IX.
1973**

Tradicionalni praznik ribičev v Izoli, dne 15. in 16. septembra 1973.

V sodelovanju »Delamaris« — Turistično društvo Izola vam je pripravljena celodnevna zabava.

Na vsakem pultu vas čakajo ribje specialitete, katere boste zalili s črnim istrskim vinom.

Za dobro »prebavo« bodo poskrbeli ansambli v ritmu modernih in domačih plesov.

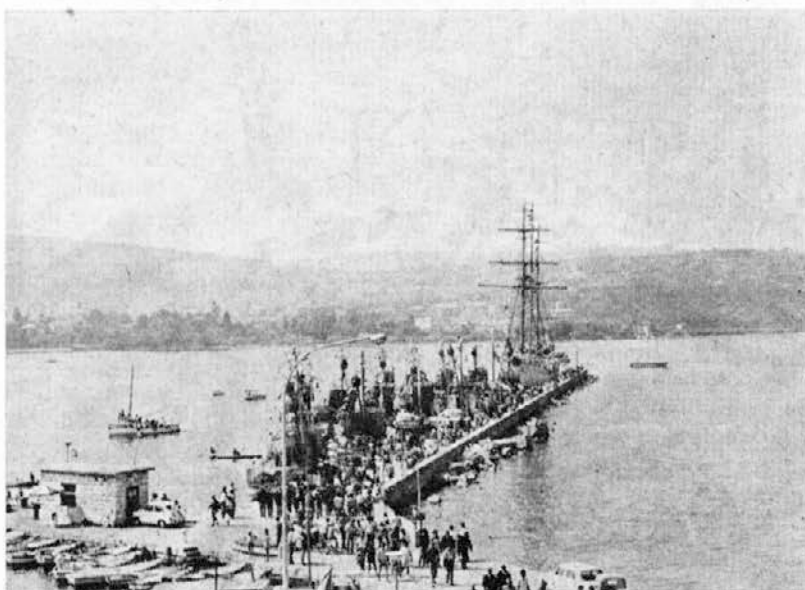
Še posebno za naše delavce je v soboto, dne 15. 9., ob 10. uri pred hotelom »Marina« slavnostna podelitev daril ob 20-letnici dela v podjetju in podelitev nagrad najboljšim ribiškim ladjam v letu 1972.

Udeležite se Ribiškega praznika in ne pozabite doma denarnic.

*****

Ribiški praznik

*****

In pri zabavi

V zadnji številki »Našega glasa« smo pisali o problemih obrata Argo, o tem, kaj naj bi se proizvajalo, kje dobiti surovine, kakšna proizvodnja je za nas zanimiva z vidika prodaje, danes pa bi spregovorili o ljudeh, ki so v tem obratu zaposleni, a so bili premeščeni začasno v obrat Iris.

Višnja Marc — vodja oddelka juhe

Delavke iz oddelka so bile premeščene v Iris, ker tukaj ni bilo dovolj dela. Ob premestitvi so bile opozorjene, da bodo prvi mesec dobile izplačano povprečje osebnega dohodka, ki ga prejema, ne glede na izpolnjene ali neizpolnjene norme. Po enem mesecu pa bodo že toliko priučene, da bodo lahko dosegale norme.

Livija Fink — delavka v oddelku juhe

Ob premestitvi nismo bile seznanjene z določili pravilnika, v katerih je določeno, da nam samo za prvi mesec pripada razlika, pozneje pa bomo plačane po ustvarjenem delu.

Na oddelku juhe sem že 19 let. Tu sem se priučila in normo presegam. V obratu Iris pa je bilo vse drugače, normo bi dosegla po nekaj mesecih, a nemogoče je bilo to doseči v dveh mesecih. Trudila sem se in hodila celo predčasno na delo, ker imam dva otroka in moža, ki je tudi po več časa na bolovanju. Normo mi je v drugem mesecu uspelo doseči, ker sem delala sama, ostale, ki so delale v skupini, pa niso uspele. Tudi prvi mesec nismo dobile osebnega dohodka, kot nam je bilo obljubljeno, šele pozneje smo dobile razliko. Obvestile smo direktorja obrata Ferluga Evgena ter ostale, vendar nobeden nič ni vedel. Ne zdi se mi pravilno, da me po 19 letih dela

Še nekaj o obratu

premeščajo na drugo delovno mesto in zahtevajo, da napravim toliko kot ostale delavke, ki so na teh delovnih mestih že več let.

Marc Višnja — Ali se vam zdi pravilno, da ste vse dobile izplačano povprečje, čeprav je bil trud različen?

Livija Fink — Seveda ni pravilno. Jaz sem delala sama, da sem lažje dosegla normo, ker je ne bi mogla v skupini.

Danica Ivkovič

Pri juhi ni bilo dela, premestili so nas v Iris. Trudila sem se, da bi dosegla normo, ker imam dva otroka, in tudi mož ima majhno plačo. Mislim, da je v Irisu celo boljše, le priučiti se je potrebno. Bila sem na bolniški, ko sem izvedela, da sem premeščena v Iris. Povedali so nam, da imamo samo prvi mesec pravico do razlike, drugi mesec pa moramo doseči normo. A to je bilo nemogoče, ker so bili različni artikli. Komaj smo se naučile ravnati s sardelo, že smo dobile sardone, tako da je bilo potrebno vedno znova začeti. V kombinatu sem zaposlena že 11 let na oddelku juhe. Tukaj normo dosegam, v Irisu pa bi bil potreben določen čas, da bi se navadile.

Jožica Pirh

Obvestili so nas, da bomo samo prvi mesec dobile razliko, pozneje pa samo toliko, kot bomo naredile. Vendar niti prvi mesec nismo dobile razlike, ampak smo morale zahtevati, da se nam to uredi.

Na oddelku juhe delam že 15 let, na delo sem se naučila in zato se mi ne zdi pravilno, da me premeščajo v druge obrate, kjer je delo različno. Čelo predelavka v Irisu nam je rekla, da je nemogoče doseči normo v dveh mesecih. Tam so potrebne mlade urne roke, ki se hitro priučijo delu.

Čeprav v pravilniku piše, da nimamo pravice do izplačanega povprečja, vseeno mislim, da smo upravičene zahtevati. Na kavi in paradizniku so gledali, da so premestili tiste delavke, ki so zadnje prišle na oddelek, a pri nas na to niso gledali, tako da smo bile prve premeščene Livija Fink in jaz, ki smo med najstarejšimi na oddelku. Na oddelku sem delala že takrat, ko teh strojev ni bilo, ko je bilo delo ročno in je zahtevalo tudi mnogo spretnosti. Tako sem se na delo naučila in nočem, da me spet premeščajo v druge obrate, kjer se moram učiti vse znova.

Višnja Marc

Če bi jih dali v Irisu na eno delo, bi se morda naučile in dosegle normo, ker pa so morale delati z različnimi surovinami, tega niso mogle. Na oddelku normo vse dosegajo, tu imamo skupinske norme in je to lažje. Če dobimo novo delovno silo, jo razporedimo tako, da dela z ostalimi v skupini in se njena prva nespretnost ne pozna. Saj smo vsi zainteresirani, da dosežemo normo in plan.

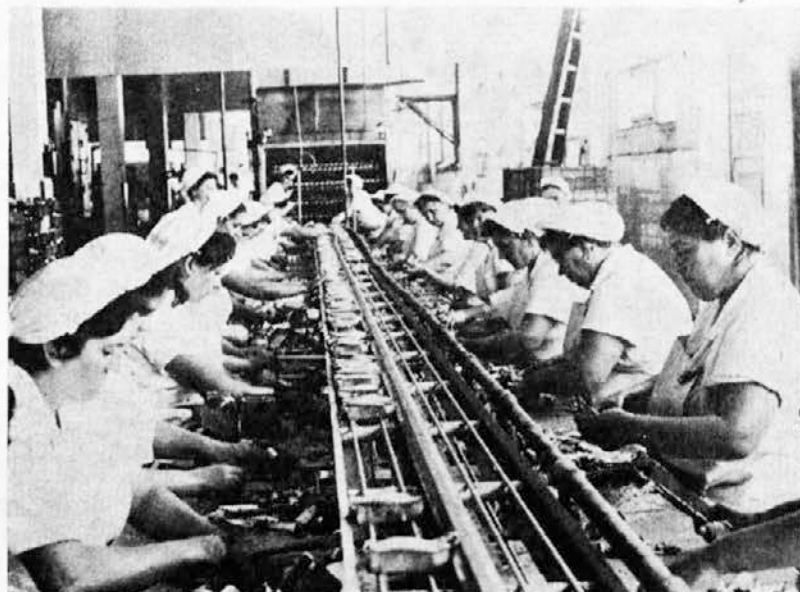
Pri premeščanju pa smo morali upoštevati to, da so ostale na oddelku delavke, ki delajo pri izdelovanju mase, kar je zelo naporno delo, ravno tako so ostale na oddelku tudi upravljalke strojev in pa tiste, za katere je posebna komisija ugotovila, da ne smejo delati v vlagi. Ostale pa so bile premeščene in pri tem se ni upoštevala nobena prioriteta lista.

Na oddelku sem že tri leta in do sedaj takih problemov še ni bilo.

Evgen Ferluga — direktor obrata Argo

Delavke, ki so bile premeščene v Iris, res niso dobile izplačanega povprečja niti v prvem mesecu, kar je bila delno moja krivda, ker nisem dal pismenega pooblastila delavki, ki je obračunavala osebni dohodek za premeščene delavke. Ker v Irisu niso imeli dovolj delovne sile, ki bi obračunale zaslužek, smo to naredili v Argu.

Drugi mesec na podlagi pravilnika ne pripada več povprečje ampak dejanski zaslužek. Ker pa so delavke spet na svojih delovnih mestih in bodo predvidoma

Delavke v Irisu, res so potrebne hitre roke

Argo

tudi ostale, sem dal nalog, ki ni v skladu s pravilnikom, da se jim izplača povprečje.

V tovarni imamo solidarnostni fond, ki pomaga tistim, ki imajo manjši osebni dohodek od 1.000 din, vendar bi morali ta kriterij spremeniti.

Mislím, da ne bi smelo več prihajati do nesoglasij pri začasnem premeščanju, saj si dela noben den ne more izbirati po želji.

Aldo Hrvatín — tehnolog v Iri-su

Delavke, ki so bile premeščene, so normo dosegale, vendar je ni so presegale toliko kot delavke, ki so zaposlene v obratu že več let. To da so delale mešano inčune in sardele, ne vpliva mnogo na normo. Sicer so se delavke trudile in počasi tudi napredovale, vendar ne toliko, da bi dosegale raven ostalih delavk. Morda je vplivalo nanje tudi to, da so bile premeščene samo začasno. V pravilniku piše, da je rok priučitve en mesec in kaže, da je ta tudi realno postavljen, ker so delavke dosegle normo že prvi mesec. Osebni dohodek so dobile prvi mesec po pravilniku, ravno tako tudi drugi mesec, ko se je končala priučitvena doba. Delavke so dobile izplačano osnovo in prekoračitev norme kot ostale delavke v Iri-su.

Glede na stalnost pa bi bilo potrebno ljudi drugače nagraditi, ne pa da povsod govorimo o delovni dobi.

Preddelavka pri slani ribi v Iri-su

Delavke, ki so bile premeščene iz obrata Argo, so se pri delu trudile, hodile celo nekoliko prej na delo, vendar niso mogle doseči norme, ki jo dosegajo ostale delavke. Delavke, ki so bile premeščene iz oddelka paradižnika, so bile mlajše in so normo lažje presegale. Morda je bilo krivo, ker so že več let delale vedno pri juhi in so se tukaj zato težje privadile na delo. Seveda je pri čiščenju in vlaganju slane ribe potrebno mnogo spretnosti in zainteresiranosti.

Kaj pa določa pravilnik o delitvi osebnega dohodka v kombinatu:

»Delavcu, ki dela na normiranih delovnih mestih, pripada v času priučitvene dobe (na oddelku slane ribe je določeni priučitveni čas 30 dni) osebni dohodek v višini urne osnove razreda, v katerega je uvrščeno njegovo stalno delovno mesto.

Po preteku priučitvene dobe pripada začasno premeščenemu delavcu osebni dohodek razreda, v katerega je novo delovno mesto uvrščeno ter v višini dosežene norme.

Tako določa pravilnik, tako so

nam povedali tisti, ki so bili glede na probleme, ki so nastali v Argo, premeščeni in so po že navedenem določili pravilnika dobili osebni dohodek, in tako so rekli tisti, ki so se s tem problemom srečali.

Kaj je tukaj narobe? Bi morali pravilnik spremeniti, uvesti nov

člen, ki bi določal večjo stimulacijo na stalnost dela v tovarni? Najprej pa se moramo vsi potruditi, da do takih problemov, ki so nastali v obratu Argo, ne bo več prihajalo. Potruditi pa se morajo tako tisti, ki so bili pri tem neposredno prizadeti, kot mi, ki smo prizadeti le posredno.

Točno dve je ura, nobene zamude

Zamujanje, zamuda, zamudno delo

Zamujanje dela, zamujanje avtobusa, zamujanje kina, zamujanje na zmenek, zamuda avtobusa, ne utegnem, to je zamudno delo, vse se začne in konča z zamudo, čeprav vse zamude ne povzročajo enake škode.

Če zamudimo avtobus, se jezimo, ker po naši uri ne bi še smel odpeljati, če ima avtobus zamudo, predvidevamo, da bomo zamudili kakšen sestanek, če pa dekle pride z zamudo na zmenek, se lahko zgodi, da je to zadnjič, ker ji potem ne bo več potrebno zamujati.

Zamujanje na delo pa nam je postalo navada. In človek se težko odvadi navade, ki je še koristna — za spanje seveda.

Če zamudijo delavke, se izgo-

varjajo, da imajo otroke, ki jih je potrebno zjutraj obleči in peljati v vrtec ali jih zbuditi, da se pripravijo za šolo. Zakaj pa zamujajo delavci?

Morda zaradi tega, ker pravi stari pregovor: »Kar je žena, to je tudi mož.« Morda so še kje druge vzroki?

Res pa je, da bi morali to grdo navado odpraviti. V nekaterih podjetjih imajo urejeno tako, da se zamudnikom odbijajo ure, »seveda pri osebnem dohodku«, pri nas pa se samo podpišemo z rdečim svinčnikom in tu se vse konča.

In koliko časa bo še tako? Tega pa res ne bi vedela.

Albina Skapin

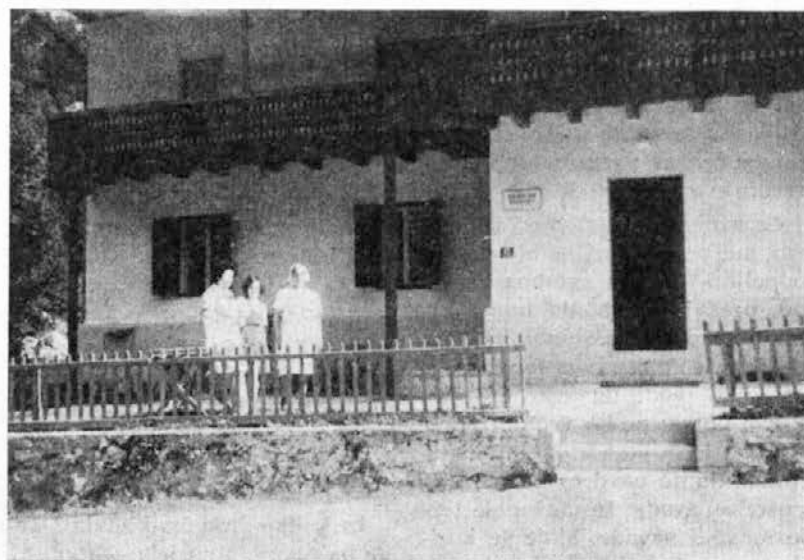

Kaj ni vabljivo? (glej stavbo na desni, leva je nevseljiva)

Vsak po svoje na dopustu, starejši z večjimi »žogami« mlajši pa z žogicami

Stab, ki ima na vesti prehrano dopustnikov

Vse in nič o našem počitniškem domu v Lepeni

Lepota, tišina, mogočnost gora, lepi gozdovi, bližina reke, vse to in še marsikaj je, kar obdaja naš počitniški dom v Lepeni.

Preden sem šla na obisk v Lepeno, sem slišala pripombe, da je v Lepeni dolgočasno. Moje mnenje je, da je lahko človeku povsod dolgčas, če si ga hoče sam ustvariti.

Ob pogovoru z oskrbnikom Julijem Rupnikom sem spoznala, da so vsi, ki so na dopustu, zelo disciplinirani; dopustniki pa so povedali, da so z oskrbo v domu zadovoljni, tudi zabave ne manjka, saj je za domom urejen prostor za kegljanje, kjer se lahko kar precej pozabi na »dolgčas«.

Že ob samem prihodu so nas, lahko rečemo, na vratih pozdravili najmanjši in najmlajši dopustniki. »Lepo je tukaj, imamo žogo in dovolj prostora za igranje, tekanje, žoganje.«

Zvečer smo se zbrali ob kozarcu koprškega refoška. Tu so prišli na dan spomini, šale in dobra volja.

»Ali se spomniš na tistega domačina, tistega izdajalca, ki smo ga potem likvidirali. Da, takrat smo bili mlajši, saj se še spomniš, mejduš, je bilo lepo.«

Med nami je bil tudi vesel mož, ki je prišel v Lepeno s svojo »lastno hišo«, le usluge kuhinje je užival. V Lepeno je prišel s tako imenovanim »sindikalnim žigom«, kar je pomenilo, da mu je oskrbnino plačala sindikalna organizacija. No, ko je ta vesel mož, ki mu je drugače ime Gregorič Ivan, prišel v Lepeno s svojim šotorom, ga je bilo potrebno tudi postaviti. Ob nakupu je dobil prospekt, kjer so bile narisane štiri črke »I«, kar naj bi pomenilo palice za postavljanje, če si pravilno razumel. A teh črk »I« ni bilo nikjer, končno so se s pomočjo mladih dopustnikov le našle. In sedaj je stal šotor v vsej svoji mogočnosti, njegov gospodar pa je pomagal ostalim pri njihovem dopustniškem »delu«.

»Danes je v domu malo ljudi, ker so nekateri odšli, drugi pa še niso prišli. Mislim, da bo jutri spet vse polno, to je kar 28 ljudi, ki jim je treba poskrbeti za hrano, pijačo in razne druge malenkosti. Prejšnji teden je bilo slabo vreme, ljudje so se jezili, ker niso mogli na planinske ture, obiskali bi Krn, Krnsko jezero, Komno in še druge naše prelepe vrhove, lepe prav zaradi tega, ker se ne pustijo vsakemu osvojiti. Zato so ljudje malo slabe volje, a kaj, saj so prišli na dopust, da se umaknejo hrupu cest, slabemu zraku in prerivanju po ulicah in trgovinah. A brez tega tudi ne morejo, prišlo jim že v navado, zato gredo na obisk v Bovec, na Mangrt, celo v Italijo »skočijo« na obisk, čeprav na bloku Škofije mnogokrat sklenejo, da v Italijo nikoli več.«

Vse to nam je povedal oskrbnik, ki že več let oskrbuje naš počitniški dom v Lepeni in dobiva zato kritiko in pohvalo, a kaj hočemo: »En človek sto misli, sto ljudi morda le eno misel.«

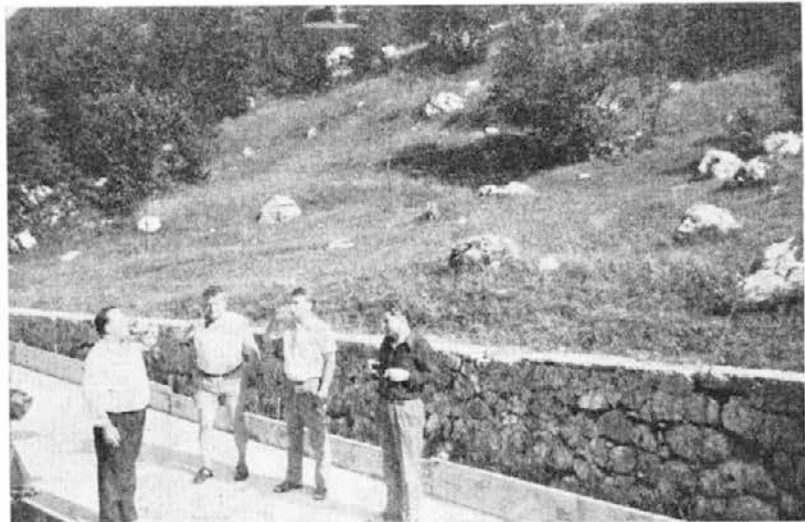
V kuhinji sem naletela na kuharice, ki so me takoj vprašale, če sem kaj lačna in so za mojo lakoto potem tudi dobro poskrbele. Pa še en šotor je bil postavljen poleg doma. Lastnik je bil Okretič, ki je kot vsako leto prišel tudi letos na dopust. »Pri naših ljudeh je premalo zanimanja za letovanja in potovanja. Mnogo jih je vse preveč navezanih na morje in ugodnosti, ki se jim obetajo v poletnih mesecih v obmorskih mestih. Tukaj pa je tako lepo, le kakšen zrak, človek bi ga kar nekaj vzel v Izolo. Moram pa reči, da mi je tukaj zelo lepo in bom še prišel,« je dejal Okretič.

Tudi jaz sem iskala vrečko, da bi nekaj tega ostrega in čistega zraka ponesla s seboj, kar dobro bi šel v prodajo v teh vročih dneh. Kaj vse bi še lahko napisala, pa je skoraj težko; nekemu, ki še ni bil v Lepeni, nekemu, ki ne občuti, kaj pomeni počitek kaj zatočišče pred tem tako imenovanim kulturnim svetom, pa čeprav le za malo časa.

Moja želja in želja marsikoga, ki je bil že na počitnicah v Lepeni, je, da se dobijo sredstva za popravilo doma, morali pa bi misliti tudi na povečanje zmogljivosti za sprejem naših delavcev v počitniški dom.

Kapaciteta doma je skrajno majhna, posebno pri tako velikem kolektivu, kot je Delamaris. Počutje nas vseh pa je mnogo odvisno od tega, kako preživimo dopust.

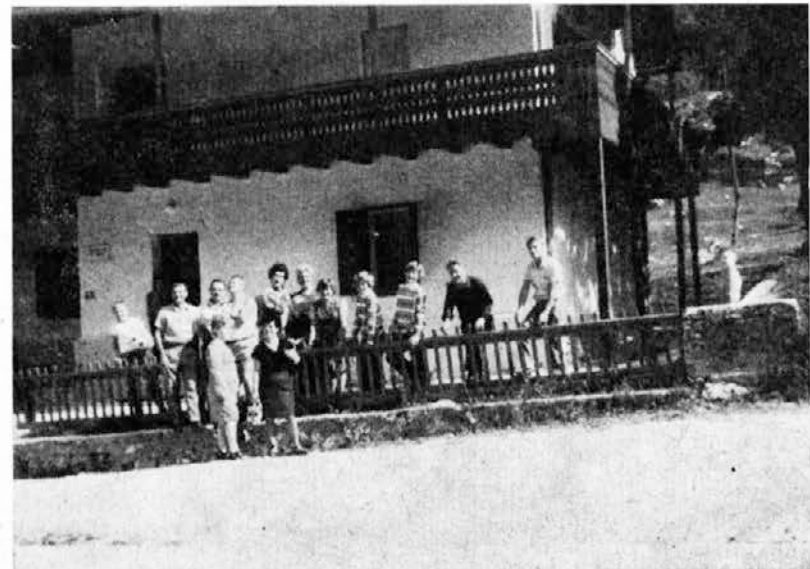
Marsikdo nima denarja, da bi si privoščil drag dopust, zato je prav, če omogočimo cenejši »lep dopust« čimvečjemu številu naših delavcev.

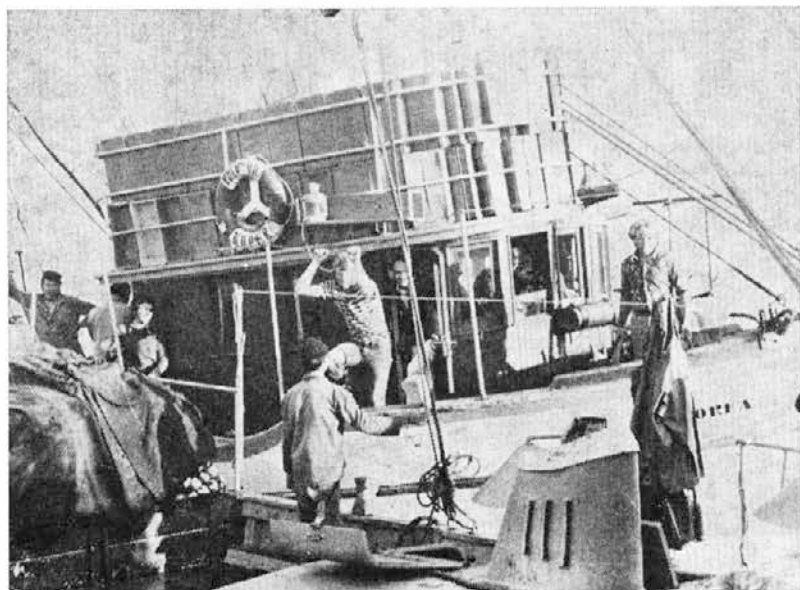
Ne samo pri balinanju, tudi drugje se izkažejo

Točno štiri črke »I« so bile potrebne, da je šotor stal v svoji mogočnosti; da ne bi bilo pomote, je lastnik obesil znak

Zajtrk je mimo, kosila še ni, pa so bili vsi pripravljene žrtvovati dopustniški smehljaj za naš fotoapar

Tudi na ribiških ladjah so se naši mladi povabljeni hitro spoprijateljili

Obisk predstavnikov republiške konference ZMS

V mesecu avgustu so pri Obalni konferenci ZMS sprejeli člane republiške konference, ki so želeli obiskati nekatere mladinske aktivne na obali.

Prav naš mladinski aktiv je bil določen, da sprejme mlade goste, naše sovostnike pri prizadevanjih za skupne cilje, da jim poročamo o delu in pogojih, ki jih imamo v našem mladinskem aktivu.

Ogledali so si obrat Iris ter se seznanili z nekaterimi mladimi iz proizvodnje. Po končanem obisku naših proizvodnih oddelkov

smo se zbrali v mali sejni dvorani, kjer smo poročali o začetku naše mladinske organizacije, o sedanjem delu, o sodelovanju pri upravljanju v podjetju, o težavah ter še posebno o razumevanju vodilnih do našega dela.

Želeli so se seznaniti tudi z delom ribičev, zato smo jih povabili na nočni ribolov.

V mislih smo jim ob odhodu zaželeli mirno morje, ker smo nekateri že poskusili, kako izgleda, če je morje nemirno, posebno za tiste, ki morje raje gledajo blizu obale.

Pri ogledu tovarne so jih spremljali naši mladinci

S SEJE MLADINSKEGA AKTIVA »DELAMARIS«

Dne 15. 8. 1973 je bila razširjena seja mladinskega aktiva »Delamaris«. Vendar pa je bil odziv mladincev na sestanek maloštevilen. Mladinska organizacija v Delamarisu že več mesecev uspešno deluje, vendar je aktivnih članov še premalo. Če bi želeli doseči vidnejše in trajnejše rezultate, bi morali vsi mladinci v kolektivu bolj aktivno delati.

Predsednik mladinskega aktiva je na kratko obrazložil dosedanje delo, ki je bilo pestro za tako mlado organizacijo.

Udeležili smo se pohoda na Učko, organizirali smo izlet na

Za začetek, trije delamarisovci ob 7 zjutraj vrh Triglava

Nanos, poslali smo tri mladince v mladinsko delovno brigado na Kozjansko, vmes pa smo imeli skoraj vsak mesec sestanek predsedstva, kjer smo reševali probleme podjetja oziroma mladincev. Sprejeli smo tudi predstavnike ZMS, jim razkazali naše podjetje ter imeli razgovor z njimi o perečih vprašanjih, ki zanimajo mlade ljudi. Sprejeli so naše vabilo, in tako prebili noč na ribiški ladji, kjer so se seznanili s težkim ribiškim delom.

Na seji je razgovor stekel tudi glede stanovanjske problematike, ki je kot drugod pereča tudi v Delamarisu.

Od Agraric Koper smo dobili dopis, s katerim nas vabijo na trgatve, ki bi bila od srede septembra do oktobra. Na sestanku je bil ta predlog soglasno sprejet in upamo, da se bodo tej akciji odzvali tudi drugi mladinci.

Zainteresiranost v naši organizaciji je v zadnjem času večja, saj smo tudi na področju planinarstva dosegli vidnejše rezultate. Iz srede mladinskega aktiva smo dobili nove člane, in tako bomo lahko organizirali več dvo-dnevni izletov v različne planinske kraje. **Sonja Ponikvar**

Kaj piše in kaj ne piše v dnevnikih praktikantov

Poletje, tisto vroče, a kratko poletje je že za nami. V časopisih bo pisalo o koncu počitnic, o povratku v šolo, o za vedno končanih počitnicah za mnoge dijake in študente, ki morajo na delo v tovarne.

V poletnih mesecih so bili po organizacijah praktikanti za dva tedna, en mesec ali celo daljši čas. Ob povratku v šolo bodo nosili v torbi oz. kar pod pazduho dnevnik o opravljeni praksi.

V njih bo različno pisalo: »Delal sem v laboratoriju, delal sem v tehničnem sektorju,« v dnevniku Vesne Volk piše: »Delala sem v splošnem sektorju.«

Moja varianta o nadaljevanju: »Tipkala sem, sprejemala pošto, razdeljevala pošto, odgovarjala in sprejemala telefonske pozive...«

A v dnevniku gotovo ne bo napisala, če je bil koš poln odvrženih papirjev, o malce slabi volji ob kupu nepretipkanih papirjev in še in še.

Sicer pa je najbolje, če kar njo vprašamo, v upanju, da bo iskrena.

Kako ti je bilo ob prihodu v tovarno?

»Ker sem ljudi že od prej poznala, mi je bilo lažje. Želela sem, da na enomesečni praksi spoznam čimveč dela, ki ga opravljajo po oddelkih. Želja se mi je delno izpolnila. Najprej sem delala pri stanovanjskem referentu, kjer sem se srečala s problemi, ki jih imajo delavci v zvezi s stanovanjem. Kaj se res ne more rešiti vsaj najbolj kritičnih primerov?«

Tudi sama sem se s starši šele v zadnjem mesecu preselila v novo stanovanje, vendar nisem verjela, da problemi, o katerih sem brala, sploh obstajajo.«

Kako se počutiš zadnji dan na praksi?

»Želela bi še ostati, čeprav sonce zunaj vabi na kopaljšče. V pisarnah, kjer sem delala, sem se srečala z mnogimi ljudmi in moram priznati, da sem se z njimi dobro razumela. Tudi ko bom spet prišla na delo, si želim, da bi srečala take sodelavce, kot so bili v tem oddelku.«

Zvedeli smo za tvoj začetek, za tvoj konec, sedaj pa še sredino tvoje prakse?

»Šli smo na ogled tovarne, zvedeli smo, kako je tovarna nastajala ter se nato razvijala, ter v kratkem oris sedanjega stanja. Ogledali smo si proizvodne obrate, nekateri so precej modernizirani, v drugih pa je še polno ročnega dela, včasih tudi napornega.«

Najbolj me je začudilo, ko sem videla ženske, ki so prale zaboje.

Spraševala sem se, če se ne more nabaviti strojev, ki bi namesto njih opravljali to delo.

Na svoji enomesečni praksi sem spoznala, da je najbolj važen odnos med ljudmi. Marsikatero oviro, ki se nam zdi nepremostljiva, lahko s skupnimi močmi premagamo, če pa ni enotnosti, se nič ne doseže. Ljudi bi morali imeti zaupanje drug v drugega, v kolikor kdo kaj ne

razume, lahko vpraša, saj imajo tovarniški časopis, v katerega lahko vsi pišejo in sprašujejo stvari, ki jih zanimajo.«

O pogovoru z Vesno bi lahko še mnogo napisala, saj je že v enem mesecu marsikatero stvar pravilno ocenila, istočasno pa nam je pomagala pri delu, ki ga v oddelku res ne zmanjka. To nam je povedala Vesna. Mi pa želimo, da bi v šoli dosegla lep uspeh, saj je s svojim delom dokazala, da zna delati in se učiti.

Hvala, Vesna, in na svidenje drugo leto v službi.

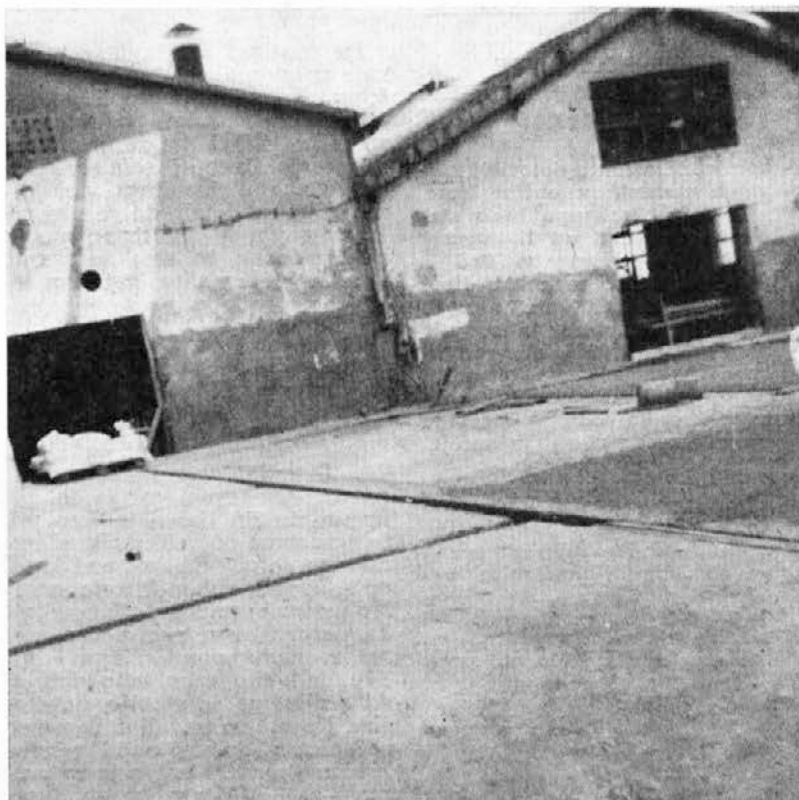
Za pripravo ribe, ki gre v proizvodnjo, novi prostori

Na mestu, kjer je bil še pred nekaj meseci nepokrit in neurejen prostor za pripravo ribe, ki gre v proizvodnjo, se nam odpira nova hala, v kateri bodo pripravljali ribe, ki jih potem predelujemo.

Z ureditvijo tega prostora se bo znatno izboljšalo stanje pri pripravi ribe, delo bo lažje, poleg tega bomo spet nekoliko pripomogli k modernizaciji naše tovarne.

Ing. Baričič, ki je zadolžen za investicije, pravi:

»Nekaj novih strojev in naprav smo že naročili, ostale pa bomo, ko bodo ugodni pogoji, npr. stroj za pranje ribe, stroj za pranje zabojev, električni viličar, v letu 1974 pa je predvidena investicija v predelavo ribje moke.« Še mnogo drugih manjših stvari je predvideno, tako da lahko upamo, da bo tudi za naše podjetje postalo ročno delo, kjer bo še potrebno, mnogo lažje.

Na sliki res še nič ne kaže, da je to novi prostor, kjer bodo pripravljali ribo za nadaljnjo predelavo

Centralni delavski svet je na svoji 16. redni seji sprejel naslednje sklepe

1. Podjetje »Delamaris« Izola naj sklene pogodbo o poslovno-tehničnem sodelovanju s tovarno konzerv »Pelagonija« Bitola.

2. Sprejme se sprememba 80. člena pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, ki glasi:

Voznikom tovornih vozil se osebni dohodek obračunava v odvisnosti od prevoženega tekočega kilometra in vrste tovornih vozil, in sicer:

a) za vozila od 1 do 4 tone	0,34 din/km
b) za vozila od 4 do 7 ton	0,37 din/km
c) za vozila nad 7 ton	0,40 din/km
d) za prikoliče 5 ton	0,04 din/km
e) za prikoliče 12 ton	0,06 din/km

Predlog stopi v veljavo s 1. 7. 1973.

3. Kadrovska služba naj v sodelovanju z obrati, sektorji in službami pripravi predlog konkretnih organizacijskih sprememb z navedbo delovnih mest in njihovimi okvirnimi opisi. Sklep je bil sprejet na podlagi razprave o predlo-

gu za dopolnitev in izpolnitev nekaterih delovnih mest do sprejema akta o sistemizaciji delovnih mest dne 12. 7. 73.

4. Centralni delavski svet je obravnaval ugovor oz. pritožbe dipl. ing. Jerice Križman in dipl. ing. Darje Korče z dne 25. 6. 1973 zoper sklep odbora za pravice iz dela št. 590 z dne 2. 6. 1973 in sprejel naslednje:

Odlomki iz pisma našega delavca - vojaka članom mladinskega aktiva

Prejel sem »Naš glas«, ki je zamenjal urednika. Mislim, da mu to ni posebno škodilo, in le ostre oči so mogle opaziti, da nekdo drug skrbi za njegovo vsebino. Moral sem prebrati prav vse, da sem na zadnji strani v desnem spodnjem kotu odkril ime novega urednika.

»Naš glas« bi bil še zanimivejši, če bi za vsako številko določili novega urednika, njegovo ime potisnili v skriti kotiček in dali nagrado tistemu, ki bi ga odkril. Tako bi delavci prebrali ves list in besede, ki so v njem, ne bi bile neprebrane.

Pa pustimo »Naš glas« in se raje ustavimo pri hujšem problemu. Ko sem tu stopil v »gostionco« in vprašal po refošku, so mi dejali, da ga že nekaj časa nimajo. Razburil sem se, kako da takega plemenitega vina nimajo, pa so dejali, da ga niti na Primorskem ni dobiti. To me je zelo začudilo in sem spraševal naprej. Kaj mislite, kaj sem izvedel?

Začelo se je v Lipici, kjer so člani mladinskega aktiva in Zveze borcev uničili vso žlahtno črmino.

Da niste osamljeni v vaših TRIM akcijah, vam lahko povem, da tudi jaz tekam gor in dol po hribih, kričim hura in ker pri tem nastane prevelik krik, si natakem še gas masko, pod katero se človek veliko hitreje spoti. Ko pridrvm na vrh hriba, nekajkrat ustrelim v zrak, počepnem, ter začnem kopati. Najprej toliko, da lahko ležim, nato globlje, da sedim, pa še globlje, da stojim. Ko vse to naredim, se zopet zaženem v dolino in od veselja kričim »hura«. Ker pa je to premalo za TRIM značko, moramo vso stvar zopet ponoviti. Naučil sem se že tudi mnogo novih stva-

Dipl. ing. Jerice Križman in dipl. ing. Darje Korče se ugodni, da ostaneta sami v sedanjih stanovanjih s tem, da prispevata 50% od celotne najemnine za posamezno stanovanje.

Gornje velja od 1. 6. 1973 kot določa sklep odbora za pravice iz dela do dodelitve ustreznega stanovanja v smislu določil dosedanjih pogodb in se ju uvrsti v prioriteto listo podjetja. Pravna služba naj v zvezi s tem sklene ustrezno pogodbo.

TAJNIŠTVO
SAMOUPRAVNIH ORGANOV

ri. Ker nisem znal ribati, sem dejal, da povelja ne bom izvršil. Posledica tega: odlično znam ribati, saj sem 15 dni ribal hodnik dolg 50, širok pa 8 metrov. Upam, da se bom počasi naučil tudi pranja, likanja in še mnogo zanimivih stvari. Samo »neču« rečem, pa se lahko temeljito naučim eno teh stvari. Še 394 dni pa se vrnem.

Tako nam piše naš delavec — vojak. Mi pa mu želimo, da bi teh 394 dni čimprej minilo. Ob branju časopisa pa naj se spomni na svoj kolektiv, v katerega se bo ob povratku iz vojske vrnil.

Gačnik Zmago
v. p. 1232/3
78002 Banja Luka

ČLANI SKUPŠČINE OBČINE IZOLA SO NA 50. SEJI SKLENILI

— sprejet je odlok o določitvi najvišjih stanarin v občini Izola, na podlagi katerega bodo stanarine v občini od 1. avgusta 1973 dalje zvišane za 12,5%, se pravi, da bo prenehalo linearno subvencioniranje in bodo določene stanarine, ki so bile določene leta 1966, diferencirano subvencioniranje stanarin pa za posamezne kategorije občanov ureja odlok obalnega sveta Koper, ki ga je sprejel 9. 7. 1973.

— odlok o vzdrževanju javne snage in obveznem zbiranju, odlaganju in odvažanju odpadkov na območju občine Izola.

— odlok o določitvi najvišjih cen za zbiranje in odvoz smeti na območju mesta Izole, in sicer:

a) za gospodinjstvo	din 0,20/m ² mesečno
b) za pokrite površine v negospodarstvu	din 0,24/m ² mesečno

Ekipa balinarjev

O klepetu

Mati narava nam je podelila dar govora, da bi se ta blaga, ljubezniva človeška bitja med seboj sporazumevala in si povedala to in ono. Na splošno lahko rečemo, da ta velikodušni dar uporabljamo z velikim pridom v različne namene in ob najbolj različnih prilikah ter na različne teme, resnici na ljubo pa bodi povedano, da ne čas ne kraj ni

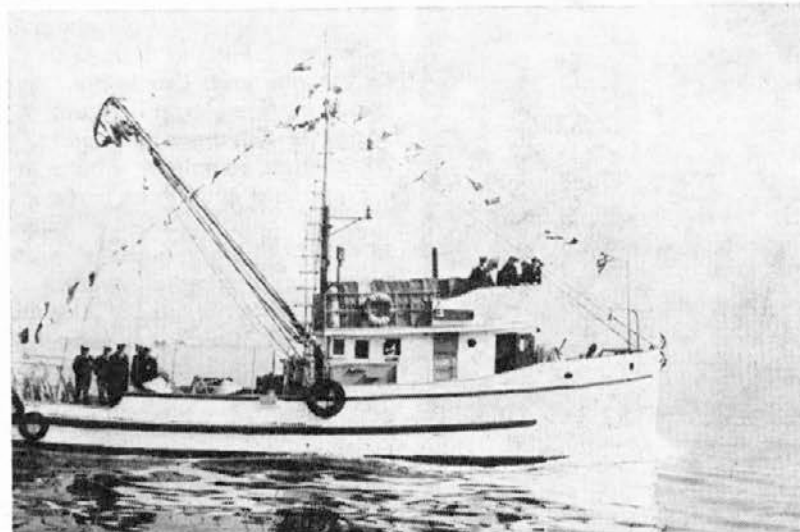
nadoma izjemno molčeči in zaposleni prav takrat, ko kar žarimo od vneme in volje, da bi malce poklepetali o čem zanimivem (ne glede na to, da se žrtvi, katero smo izbrali, naša tema niti zdaleč ne zdi zanimiva in vredna pozornega poslušanja).

Na splošno pa je klepet ena najbolj priljubljenih in razširjenih oblik družabnega življenja. Poznam ljudi, kateri mimo tega razvedrila nimajo prav nobenega konjička in jim na kraj pameti ne pride, da morda obstaja še

Da, klepet je namreč tudi hudo nalezljiva lastnost in se prenaša hitreje kot kuga, zdravljenje pa je običajno prav dolgo in težavno ter v 99,99 procentih popolnoma neuspešno, zlasti še zato, ker je bolehanje prav kratkočasno in prijetno ter se zato vsakdo otepa zdravljenja v tej smeri. Res pa je, da so hujši primeri neredko malce osovraženi pri svoji okolici oziroma se jim marsikdo previdno izogne, kajti napadi utegnejo biti zelo nadležni in pogosto terjajo občutno izgubo časa. Velja pa tudi pravilo, da to priljubljeno bolezen mogoče prej opazimo pri svojem bližnjem kot pri nas samih in dostikrat naletite na ljudi, ki se široko začudijo ali celo malce užalijo, ko jim namignete, da so velike klepetulje.

Klepetu se torej ni moč odpo-vedati. Lajša nam čakanje v zobni ambulanti (razen ako se nanaša na grozljive izkušnje z zobozdravniki), v vrsti pri mesarju, dolge vožnje z avtobusom in nam služi za izgovor, kadar se nam zahoče popiti šilce česa močnega. Vsestransko je uporaben in nekateri ga celo priporočajo kot terapijo pri preganjanju nervoze. Z ozirom na vse te lastnosti nam ne preostane drugega, kot da se mu marljivo posvečamo ob sleherni priliki, pri čemer pa moramo sem ter tja le upoštevati, kakšen je stadij te bolezni pri našem sogovorniku in se izogibati vsakemu pretiravanju, kakor hitro nam je jasno, da njegov primer ni tako brezupen kot naš. To zadnje opozorilo še posebno toplo polagam na srce občanom, ki se na sestankih radi priglašajo k diskusijam, in pa tistim, katerim je običajna tema klepeta njihova najnovejša bolezen in vse, kar je z njo v zvezi. Vodi naj nas pravilo »klepetaj in pusti klepetati« in imeli bomo nič koliko prijaznih znancev, ki se nas ne bodo na cesti v strahu izogibali.

S. Požar

sta vedno najboljše izrabna. Kar pogledjmo nekaj primerov! Sedimo na sestanku (na kakšnem in kje zdaj ni važno, kajti sestanek je v bistvu vedno le sestanek in kot tak v glavnem zelo nadležen pojav), misli nam letijo bodisi domov bodisi k požirku hladnega piva v bližnji točilnici ali kam drugam, govornik pa razpreda svoje misli kot začaran, besede mu vrejo iz ust, da komaj dohaja samega sebe in sploh kaže izredne govorniške sposobnosti. Včasih naletimo na cesti ali kje drugje na znanca (običajno tako uro, ko se nam še posebno mudi ali pa še posebno malo ljubi klepetati), ki je očitno čakal edine to edinstveno priliko, da nas sreča in zasuje s kopico novic ali modrosti, ki nas toliko zanimajo kot lanski sneg, pri tem pa niti toliko ne preneha, da bi zajel sapo in nam dal priložnost povedati, kako se nam mudi, marveč vztrajno pleteniči, spregleda naše nestrpnost prestopanje, presliši plahe pripombe o kakem nujnem opravku in nam do kraja zagreni tisto uro dneva. Včasih je prav neverjetno, kako so vsi okrog nas razpoloženi in naravnost izjemno nadarjeni za klepet prav tedaj, ko nam samim niti najmanj ni do tega, da bi sploh odprli usta, ker smo pač zaposleni s čim drugim ali ker se nam enostavno ne ljudi marnjati tjevendan! In spet so včasih vsi ne-

kakšna stvar, s katero bi se v prostem času lahko ukvarjali. Zbiranje novic, premlevanje najrazličnejših dogodkov v službi in doma ter pri sosedih (zlasti le-ti so dokaj hvaležna tema klepeta) jim je tako v krvi kot raci plavanje in zlepa jih ne boste odvrnili od tega; nasprotno — znali vas bodo pritegnili in še preden se boste dobro zavedeli, boste prav tako vneto in prizadevno vrteli jezik kot oni sami.

Ha, ha, ha, pa smo ga! Koga?

(pos)

Ali jih poznate?

Preberi

»Naš glas« v besedi v pesmi

DELAMARIS je tovarna naša:
ARGO, IRIS, RIBA, KOMERCIALA,
RIBE je ponos ladjevjeje silno
(kljub uniformam moštvo
je civilno),

le motorji preglasno hrumijo,
da vse ribe proti dnu bežijo.
IRIS z ribjo moko se ukvarja,
včasih še kaj drugega ustvarja.
ARGO tlači paradižnik v tube,
a preskrba s kavo vsem povzročča
gube.

KOMERCIALA vse prodaja sproli
(vendar nekaterim je napoti).
PROPAGANDA dela nam reklamo,
ki namesto čaja uspava staro
mamo.

No, kot vidite, ne gre nam slabo,
vsakdo je od nas za kakšno rabo.
In dokler dobivamo še plačo celo,
rečemo lahko: To ljudstvo
bo živelo!

Ne, to niso spomeniki, so ljudje — naši mladinci

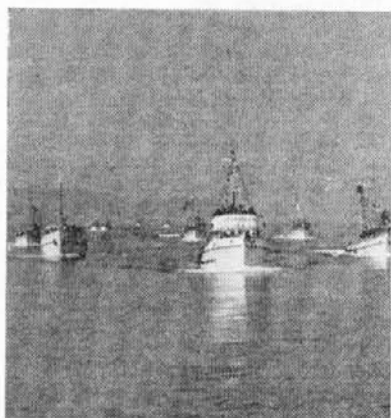

in v slikah

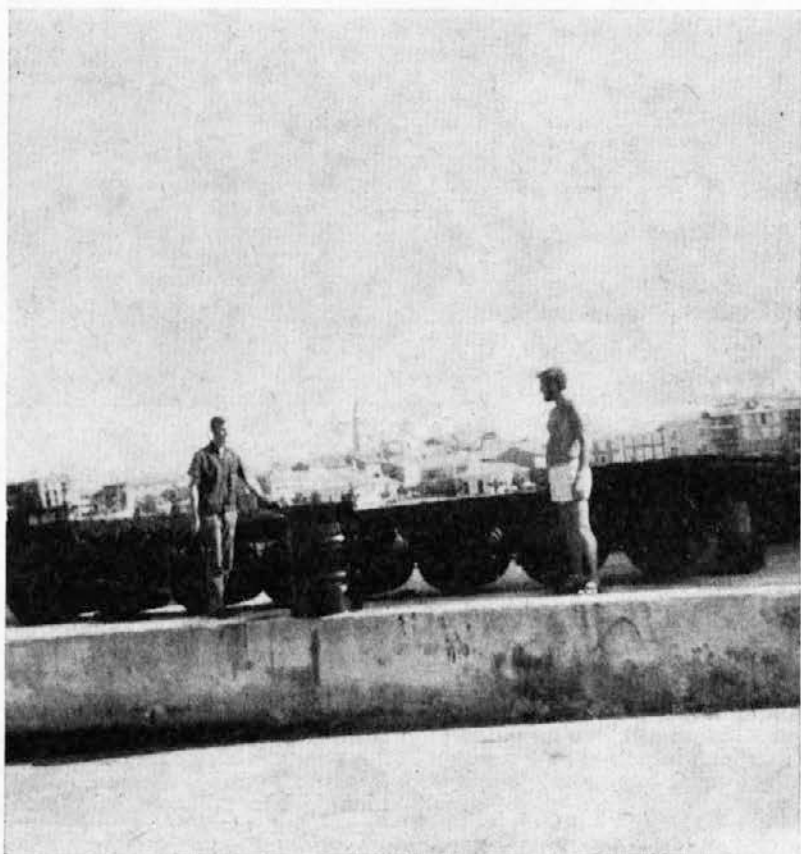
— UTRINKI
RAZNIH KRAJEV IN LJUDI

SONJA POŽAR

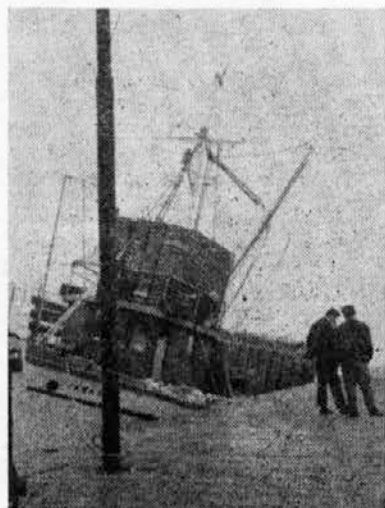
ALBINA ŠKAPIN

Se je prostora v Irisu

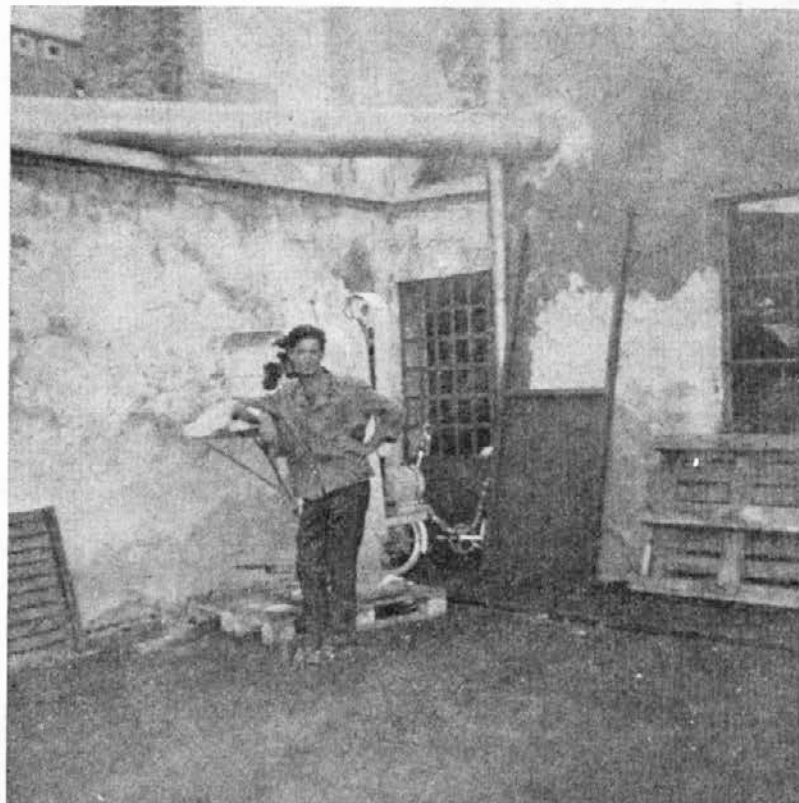
Splavi za morski biološki inštitut

Primorska je razstavljala, pri »šankih« Delamarisa pa niso samo razstavljali, ampak tudi pekli in prodajali

Malo počitka

Malo za šalo, malo za res

Dobri stari časi...

Da bi bilo vse kar je lepo še lepše, bi bilo potrebno storiti nekaj, kar ni tako grdo. Lepo je bilo tedaj, ko smo pekli jagnje na ražnju v hladni senčici in se do solz smejali od veselja. Ženske so v tistih časih hodile po mestnih ulicah in trgih še do pasu oblečene in ne kot to delajo danes, ko hodijo do pasu nage, držeč hlačke v rokah.

V vseh prostorih so imeli napeljana cevi s hladnimi in topli

mi pijačami in to od alkoholnih do sadnih sokov in okrepčilnih pijač. Vsak je prihajal na delo samo ob sobotah, ker so bili ostali dnevi dela prosti.

Delavce so upokojili že s petnajstimi leti dela, tako da je lahko vsak šel na Havaje še razmeroma mlad in poln energije in želja po lepih doživetjih. Pokojnina je bila tri- do štirikrat tolikšna kot plača pred upokojitvijo.

CIMBARO

UGANI, PISI IN...

V zadnji številki »Našega glasa« je bilo zastavljeno vprašanje s takim naslovom.

Uredniški odbor je mnenja, da zelo slabo poznamo tovarno, saj so prišli le štirje pravilni odgovori, eden je bil nepravilen.

Za dobro poznavanje tovarne podeljujemo za vse štiri odgovore nagrade, tako kot je določil žreb. Pa poglejmo:

1. nagrada pripada MARI FRANCA, Prešernova cesta 6, Izola 30,— din
2. nagrada pripada MARIJI MARTIČ, Piranska ulica 3, Izola 20,— din
3. nagrada pripada MARIJI STAVER, Splošni sektor 10,— din
4. nagrada pripada SONJI PONIČVAR, Splošni sektor 10,— din

Hvala za sodelovanje!

Uredniški odbor

»Naš glas« izdaja kolektiv kombinata konzervne industrije »Delamaris« Izola. List urejuje uredniški odbor skladno s predpisi. Odgovorna urednica Albina Škapin. Tiska tiskarna ČZP Primorski tisk, Koper — 1973.

List dobijo člani kolektiva brezplačno.

KAJ PA JE TEBE TREBA BILO...

Družba mladih med sprehajanjem recitira pesem Nezakonska mati. Mimo pride druga skupina mladih, fant iz te skupine ustavi dekle iz prve družbe.

Fant iz prve družbe pa kar naprej recitira: »Kaj pa je tebe treba bilo...?«

Nebeška

Angela se pogovarjata: Kakšno vreme bo jutri?

— Oblačno!

— Krasno, lahko bova sedla.

»Imate morda vi tableto proti glavobolu?« pokuka »razbolela« glavica v pisarno.

»Jaz jih imam,« se ponudi kavalir, ki je pred kratkim doživel v prometni nesreči pretres možganov in ga je večkrat bolela glava.

»Kaj bo z vami, saj si boste uničili zdravje zaradi tablet,« se oglasi tretji v pisarni.

»Zame je razumljivo, da jih imam vedno nekaj v žepu, ker sem v glavo udarjen,« se zagovarja karamboliranec.